

ANGELUS 8.3.2026.

Draga braćo i sestre, blagoslovljena vam nedjelja!

Razgovor između Isusa i Samarijanke, ozdravljenje slijepca od rođenja i Lazarovo uskrsnuće već od prvih stoljeća povijesti Crkve osvjetljuju put onih koji će o Uskrsu primiti krštenje i započeti novi život. Ti veliki događaji zapisani na stranicama Evanđelja, koje počinjemo čitati od ove nedjelje, darovani su katekumenima, ali istodobno o njima ponovno sluša cijela zajednica, jer nam pomažu da postanemo kršćani ili, ako to već jesmo, da to budemo s više autentičnosti i više radosti.

Isus je Božji odgovor na našu žeđ. Kako sugerira Samarijanki, susret s Njime u dubini svakoga srca budi "izvor vode koja struji u život vječni" (Iv 4,14). Koliko ljudi i danas, posvuda u svijetu, traži taj duhovni izvor! "Ponekad uspijem doći do njega," pisala je mlada Etty Hillesum u svome dnevniku, "ali najčešće je prekriven kamenjem i pijeskom: tada je Bog zakopan. Tada ga treba ponovno otkopati." Predragi, nema bolje utrošene energije od one koju utrošimo kako bismo oslobodili srce. Zato je korizma dar: ulazimo u treći tjedan i možemo sada još intenzivnije koračati!

U Evanđelju je također zapisano da "dođoše njegovi učenici i čudili se što [Isus] razgovara sa ženom" (Iv 4,27). Toliko im je teško Njegovo poslanje osjetiti kao vlastito, da ih Učitelj mora izazvati pitanjem: "Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i onda žetva'? Gle, kažem vam: podignite oči svoje i pogledajte polja: već se bjelasaju za žetvu" (Iv 4,35).

Gospodin i danas govori svojoj Crkvi: "Podigni oči i prepoznavaj Božja iznenađenja!" Na poljima, četiri mjeseca prije žetve, ne vidi se gotovo ništa. Ali ondje gdje mi ništa ne vidimo, milost već djeluje i plodovi su spremni za žetvu. Žetva je velika: možda je malo radnika jer su zaokupljeni drugim stvarima. Isus, naprotiv, pozorno gleda. Tu Samarijanku, prema običajima, trebalo bi jednostavno ignorirati, no Isus joj govori, sluša ju, ima povjerenja u nju bez skrivene namjere i bez prijezira.

Koliko ljudi traži u Crkvi upravo tu istu nježnost, tu raspoloživost! I kako je lijepo kada izgubimo osjećaj za vrijeme jer posvećujemo pažnju onome koga susrećemo, takvim kakav jest. Isus je čak i zaboravljao jesti, toliko ga je hranila Očeva volja da dopre do svakoga u dubini njegova bića (usp. Iv 4,34). Tako Samarijanka postaje prva među mnogim navjestiteljicama. Iz njezina sela prezrenih i odbačenih, mnogi, potaknuti njezinim svjedočanstvom, dolaze Isusu, i u njima vjera izvire poput čiste vode.

Sestre i braćo, Mariji, Majci Crkve, danas povjerimo molitvu da možemo služiti, s Isusom i kao Isus, čovječanstvu žednom istine i pravde. Nije ovo vrijeme suprotstavljanja između jednog i drugog hrama, između "nas" i "njih": štovatelji koje Bog traži jesu ljudi mira, koji ga štiju u duhu i istini (usp. Iv 4,23-24).